

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 89. Cleri Gallicani comitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII. rabat, *suæ mentis non esse, probare ce-*
A. C. 1700. tera, quæ in præfatis libris continentur.

§. LXXXIX.

Cleri Gallicani comitia.

Vid. supra
§. 37. pag.
415.
Argentre
l. c.

Habebat hoc anno Clerus Gallicanus
solemnem Conventum Parisiis in
Palatio Regio S. Germani, in cujus
auspiciis sequentem epistolam encycli-
cam ad Cardinales, Archiepiscopos,
universumque Clerum directam die pri-
ma Octobris promulgarunt: „Exstitit
„is pridem decor Christianæ Discipli-
„næ, quam Beatus Paulus cap. 4. Epi-
„stolæ ad Philippenses commendaret
„his verbis: *de cætero fratres, quæcum-*
„*que sancta, quæcumque bonæ famæ, si quia*
„*virtus, si qua laus discipline hæc cogi-*
„*tate.* Hæc enim est illa pulchritudo
„justitiæ; hoc veri studium; is spendor
„Sanctitatis; hæc amabilitas morum;
„hæc Christiani nominis fama, quæ
„ad Christum omnia facile pertraheret;
„neque aliud fuit, quo scandalum Cru-
„cis, quo prædicationis stultitia magis
„noblitari potest. Quare, cum ad ex-
„trema ventum est tempora, in quibus
„decor pristinus, imminuta fide, re-
„frigescente charitate, labente disci-
„plina, morum corruptelis, ac denique,
„ut fit, fallacium opinionum illuvie
„de-

Sæc. XVII.
A. C. 1700.

„deleri videbatur; id egerunt omnes
 „pii, atque ipsa præsertim Ecclesia
 „Gallicana, ut moralis Theologiæ di-
 „gnitatem vindicarent. Huic igitur
 „operi, ut jam vel maxime salutares
 „admoveatis manus, & nostra judi-
 „cia vestra consensione firmetis, com-
 „munis officii ratio, & Charitatis vin-
 „culum, & Collegii nostri unitas, &
 „auctoritas suo quodam jure postulant.
 „Et quidem doctissimæ ac celeberrimæ
 „Theologicæ facultates, maxime vero
 „Parisiensis cum Lovaniensi conjuncta,
 „etiam interrogantibus Episcopis, pro
 „officio suo gliscentem novandi libidi-
 „nem represserunt. Compresbyteri quo-
 „que nostri Parochialium Ecclesiarum
 „Rectores, cæterique Doctores in am-
 „plissimis civitatibus constituti, ad no-
 „stra usque tempora non cessarunt ex-
 „altare vocem suam in plateis Sion, at-
 „que Episcopos in altiore specula col-
 „locatos assidue efflagitationibus inci-
 „tarunt; qui quidem eorum vocibus,
 „& ipsa rei necessitate commoti pro loci
 „sui auctoritate, valentiore manu gla-
 „dium spiritus assumpserunt, quod est
 „verbum Dei, ad dirumpenda *Cervicalia*,
 „& *pulvillos* inani arte consutos *sub omni*
 „*subito manus*; ne infelices animæ in
 „morte obdormiscerent, ac per falsæ
 „pacis somnium ad æterna supplicia
 „ra-

Sæc. XVII. „raperentur. Neque tantum fratres
 A. C. 1700. „nostri, Apostoli Ecclesiarum, gloria
 „Christi, in suis quisque diæcesibus
 „ascenderunt ex adverso, sed & pleni-
 „tudo exercitus Israel, ipsi nempe con-
 „ventus Cleri Gallicani, in Christi no-
 „mine rite adunati, de fide & moribus
 „ediderunt præclara constituta, gra-
 „vesque Censuras, quarum haud exi-
 „guam partem commemorandam, re-
 „petendamque censuimus. Nec tacere
 „possumus, religiosissimi Patres, me-
 „morabilem sententiam, qua maximus
 „& doctissimus cætus Anno 1655. &
 „sequentibus, Parisiis congregatus,
 „gravissimo iudicio suo condemnavit
 „perversam, ac falsi nominis scientiam,
 „qua instructi homines *non jam accom-*
 „*modarent mores suos ad Evangelicæ Doctri-*
 „*næ normam, sed & ipsam potius regulam,*
 „*ac sancta mandata, ad cupiditates suas in-*
 „*flecterent, & detorquerent, novaque inani*
 „*Philosophia Christianam disciplinam in Aca-*
 „*demicas quæstiones ac dubias, fluctuantes-*
 „*que sententias verterent.* Hæc illi: qua
 „sententia versatilem illam, ac noxiam
 „opinionum flexibilitatem, hoc est,
 „ipsum mali caput conterebant. Illud
 „vero iudicium, sancti *Caroli Borromæi*
 „commonitionibus ad Ministros Pœni-
 „tentiae datis præfixum, ad collegas
 „suos Ecclesiarum Gallicarum Episcopos
 „trans-

„transmiserunt, ac deplorata sæculi Sæc. XVII.
 „cæcitate id quoque indoluerunt, quod A. C. 1700.
 „in ipso comitiorum exitu oppressi ne-
 „gotiis, congrua medicina grassantes
 „morbos propellere non potuerint. Qui-
 „bus sane verbis ea remedia non omi-
 „sisse prorsus, sed in opportuniora tem-
 „pora distulisse, eamque provinciam
 „secuturis conventibus demandasse visi
 „sunt. Hanc paternam velut hæredi-
 „tatem Cleri Gallicani cœtus An. 1682.
 „Parisiis congregatus exceperat, sed
 „Conventu interrupto, ne salutaris Con-
 „silio memoria intercideret, Sapientif-
 „simi Patres pravaram Propositionum
 „Indiculum texuerunt, antequam di-
 „scederent, ac per Ecclesias mitti vo-
 „luerunt, ut futuris conventibus velut
 „digito indicarent, quid tum Gallicana
 „pararet Ecclesia, aut quid a posteris
 „expectari par esset, Ex his profecto
 „liquet, Episcopis Gallicanis ad Dei
 „gloriam semper intentis, non animum
 „unquam, sed opportunitatem desuisse,
 „quam nacti occulta quadam divini Nu-
 „minis providentia opus in manus re-
 „sumpsimus, hoc vel maxime tempore,
 „quo fratres nostri a fide Catholica de-
 „vios, Maximo Rege præeunte, revo-
 „care nitimur ad Ecclesiam, cum nihil
 „sit, quo magis optimi ac Religiosissimi
 „Principis studia adjuvare possimus,
 „quam

Sæc. XVII. „quam si demus operam, ut Christia-
 A. C. 1700. „næ de moribus Regulæ Castitas &
 „honestas, magis magisque in dies,
 „nec tantum decretis atque sententiis,
 „verum etiam factis, & executione eni-
 „tescat; quippe qua vel maxime ad
 „Christum omnia trahi, atque etiam
 „infideles ab extremo orbe ad fidem
 „converti solere diximus. Nec defutu-
 „ram speramus Ecclesiæ laboranti eam,
 „quæ semper adfuit, Regiam auctori-
 „tatem. Extant nostris temporibus
 „(seu Anno 1644.) Rege ipso præsentem,
 „Regii Consilii suprema judicia de
 „coercendis erroribus, qui ad Ecclesiæ
 „ac Reipublicæ exitium publice doce-
 „rentur, castigatis quoque, ac repres-
 „sis eorum Auctoribus. Neque quid-
 „quam est boni utilisque consilii, quod
 „Ludovici Magni temporibus non ex-
 „spectari possit; aut est quidquam hu-
 „jus Regni gloriæ ac splendori con-
 „gruentius, quam, ut Religionis &
 „Disciplinæ puritas Sanctitasque flo-
 „reat. Hujus ergo rei gratia nos in
 „Spiritu sancto, & in Christi nomine
 „adunati, ejusque ope freti; non tam
 „novum opus aggredimur, quam sancta
 „decreta, quoad fieri potuit, colligi-
 „mus, ordinamus, adhibitis notis,
 „certisque principiis indicatis, quibus
 „instructi cooperatores nostri Sacra-
 „mea-

„mentorū administri, errores subinde Sæc. XVII.
 „in Ecclesia renascentes non modo per- A. C. 1700.
 „spicere, sed etiam facile confutare
 „possint. Hoc opus non tam nostrum,
 „quam vestrum, vestris quippe auspiciis,
 „vestro spiritu gestum, Sanctissimi, &
 „Religiosissimi Con - Sacerdotes, ve-
 „stræ pietati, Vestræ fidei commenda-
 „mus, hoc in tutela, præsidioque ve-
 „stro ponimus, hoc fidele depositum
 „cum cæteris egregiis Monumentis ve-
 „strorum cætuum componendum, &
 „in communes Ecclesiarum usus adhi-
 „bendum relinquimus, ut in Christo
 „Jesu, quo uno confidimus, Ecclesiæ
 „Gallicanæ, imo etiam Catholicæ glo-
 „ria inclarescat. Valete in Domino.,

§. XC.

Hujus Conventus decreta.

Horum Præfulum sollicitudinem præ-
 cipue occupabat laxioris doctrinæ
 eliminandæ studium, quapropter præ-
 ter quamplurimas propositiones jam a
 summis Pontificibus Innocentio X. &
 Alexandro VII. proscriptas, insuper a-
 lias post horum Pontificum decessum
 a Jansenistis & laxioribus Casistis in
 Francia disseminatas censuris confixere:
 Eoquod, inquebant Præsules, *incredi-
 bile dictu sit ex pessimis principiis, tota
 licet*